

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3349/2023
17.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Васовић, адвокат из ..., против туженог „Lui Travel“ Д.О.О. Београд, чији је пуномоћник Ана Купрешанин, адвокат из ... - ..., ради поништаја решења, враћања на рад и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3926/22 од 10.05.2023. године, у седници одржаној 17.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3926/22 од 10.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 202/16 од 23.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је поништено решење туженог о отказу уговора о раду бр. .../... од 10.02.2016. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилу врати на рад. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилу исплати на име неисплаћене зараде за новембар 2015. године износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.12.2015. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој за јануар 2016. године исплати 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.02.2016. године, до исплате. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужилу на име изгубљене зараде за период од 11.02.2016. године до 31.05.2022. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом ближе као у том ставу. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужилу на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора за 2015. године исплати 36.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.02.2016. године до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је као неоснован тужбеног захтева тужиле у делу којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете за неискоришћени одмор за 2015. годину исплати још 3.000,00 динара. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да у име и за рачун тужиле обрачуна и уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање за новембар 2015. године за период од 11.02.2016. године до 31.05.2022.

године и доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање, све на основице које представљају новчани износ из става трећег и петог изреке пресуде, а према висини стопе на дан уплате. Ставом деветим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка од 350.150,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3926/22 од 10.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 202/16 од 23.06.2022. године у ставу првом, другом, трећем, петом, шестом, осмом и деветом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неосновани.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду, сходно одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба Закона о парничном поступку, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП. Битна повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се садржином ревизије указује није предвиђена као разлог због којег се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била у радном односу код туженог на неодређено време почев од 01.11.1998. године на радном месту ..., да би Одлуком туженог од 15.03.2005. године била премештена на радно место ... туженог, на ком радном месту је обављала послове током 2005., 2006. и 2009. године. Дана 15.09.2014. године тужиља је са туженим закључила уговор о раду број .../... ради обављања послова ..., на неодређено време. Упозорењем од 25.01.2016. године тужиља је упозорена да су испуњени услови за отказ, јер је директор послодавца утврдио да је тужиља самовољно себи сачинила уговор о раду број .../... од 15.09.2014. године, те је прекорачила овлашћење и повредила радну обавезу, а такође је несавесно и немарно извршавала радне обавезе, нецелисходно и неодговорно користила возило туженог, те није поштовала радну дисциплину код туженог, одбијала да обавља послове, а није остваривала ни очекиване резултате рада. Оспореним решењем туженог од 10.02.2016. године тужиљи је отказан уговор о раду бројем .../... од 15.09.2014. године, јер је директор туженог утврдио да је наведени уговор о раду тужиља самовољно сачинила, користећи својство још увек ... власника предузећа, те је самовласно узела факсимил директора и на месту означеном за потпис послодавца ставила исти без парафа или потписа директора или овлашћеног лица туженог и самоиницијативно унела да

потписивањем уговора од 15.09.2014.године престаје да важи уговор о раду број .../... од 01.11.1998. године. Такође, у решењу је наведено да је понашање тужиље на раду такво да је користећи неосновано дат повлашћени положај у односу на остале запослене, везане за формалне разлоге брака који је дефакто престао да постоји, несавесно и немарно извршавала радне обавезе у виду недоласка на посао, сталног кашњења и немарног односа према послодавцу, као и да је неодговорно користила средстава послодавца – аутомобил који је возила неовлашћено у приватне сврхе. Имајући у виду све наведено у решењу, тужили је отказан уговор о раду са даном 10.02.2016. године. Према налазу и мишљењу судског вештака економско – финансијске струке тужила је у периоду од 11.02.2016. године до 31.05.2020. године остварила укупну нето зараду од 3.019.420,82 динара, а за период од 01.11.2015. годину до дана престанка радног односа 10.02.2016. године тужили није исплаћена нето зарада за новембар 2015. године, а такође тужила кривицом послодавца није искористила годишњи одмор за 2015. године, те накнада за неискоришћени годишњи одмор износи 36.000,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су поништили, као незаконито, побијано решење о отказу уговора о раду, а туженог обавезали да тужилу врати на рад, применом одредби члана 16, 76, 104, 106, 179, 180, 184, и 191. Закона о раду, утврђујући да тужила није учинила повреду радне обавезе или непоштовања радне дисциплине које су јој стављене на терет оспореним решењем о отказу уговора о раду, јер је радно место ... на којем је тужила радила постојало у тренутку закључења уговора о раду од 15.09.2014. године, а наведени уговор о раду је потписан од стране тужиље, те је на истом факсимил потписа директора туженог и печат туженог, као и у раније потписаним уговорима. Тужени није могао да донесе оспорено решење о отказу уговора о раду позивајући се на наводну повреду радне обавезе од 15.09.2014. године, с обзиром да је протекао рок од шест месеци од сазнања за наводну повреду радне обавезе, непоштовање радне дисциплине, односно рок од годину дана од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа, а остале наведене повреде радне обавезе и непоштовање радне дисциплине нису конкретизоване у упозорењу и оспореном решењу о отказу уговора о раду. Као акцесоран усвојен је и захтев тужиље на име неисплаћене зараде за новембар 2015. године и накнаду штете на име изгубљене зараде за период од 11.02.2016. године до 31.05.2022. године. Такође, утврђено је да тужила није користила годишњи одмор за 2015. годину, те је усвојен захтев тужиље за накнаду штете због неискоришћеног годишњег одмора, као и захтев за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима, применом одредби члана 2. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су, усвајањем тужбеног захтева за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање тужиље на рад код туженог, те исплату потраживаног износа на име неисплаћене зараде, као и накнаде штете на име изгубљене зараде и на име неискоришћеног годишњег одмора и обавезе на уплату припадајућих доприноса за обавезно социјално осигурање код надлежних фондова, правилно применили материјално право.

Одредбом члана 184 Закона о раду је прописано да отказ уговора о раду из члана 179. став 1. тачка 1) и ст. 2. и 3. овог закона послодавац може дати запосленом у

року од шест месеци од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, односно у року од годину дана од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа.

У конкретном случају, побијаним решењем о отказу уговора о раду од 10.02.2016. године тужени се позива на наводну повреду радне обавезе од 15.09.2014. године, па је исти имајући у виду рок прописан одредбом члана 184. Закона о раду, преклудирани. Насупрот ревизијским наводима, у побијаном решењу све остале наводне повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине од стране тужиље наведене су без конкретизације и ближег описивања сваке од појединачних радњи, што побијано решење чини незаконитим.

Како се свим осталим наводима ревизије кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, са којих разлога се ревизија не може изјавити, исти су оцењени као неосновани и без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

Пошто тужени неосновано побија правилност примене материјалног права, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**